

bedre. Der gives talrige eksempler på, at forskellige aktiviteter etableret af forskellige forvaltninger i samme hus har hver deres bestand af ens inventar, maskiner m. v.).

Tilsvarende bør der også udarbejdes vejledende personalenormeringer på områder, hvor det endnu ikke er sket – f. eks. plejehjem og ældreforsorg – ligesom der ved ændring af budgetsystemer m. v. bør animeres til, at den enkelte offentligt ansatte gøres mere interesseret i at begrænse ressourceforbruget.

Ad IV: Af Amtsrådsforeningens skriftlige beretning (side 30, 2. sp.) fremgår det meget klart, at foreningens ledelse er stærkt utilfreds med, at regeringen taler om kommunale *besparelser*, selv om der i virkeligheden er tale om et *merforbrug*. Det hedder bl. a. »Selv om der i den offentlige debat tales meget om besparelser, er der ved rammeafstættelsen fortsat tilkendegivet en mulighed for en realvækst i de offentlige udgifter, omend en i forhold til tidligere stærkt begrænset realvækst. Det ville derfor nok være gavnligt, om spareterminologien blev ændret, således at regeringen, folketinget og finansministeriet ville høre op med at tale om besparelser i forhold til nogle af dem selv fiktivt fastsatte skøn over udviklingen i de offentlige udgifter, beregnet under forudsætning af, at flerårsbudgetterne fortsat ikke tages alvorligt, og at udgifterne stiger i samme tempo som hidtil«.

Men sandheden er jo – hvilket man vil kunne se dokumenteret ved at gennemlæse behandlingen af de af medlemmer af partiet venstre fremsatte udgiftsreformforslag B 85 og B 84 (forslag til folketingsbeslutning om budgetteringsrammer til nedbringelse af statens udgifter med mindst 11 pct. senest i 1983, se Folketingstidende 1979–80, 2. samling, forhandlingerne sp. 6368 og 7597, samt tillæg A sp. 4555) i sidste samling, at regeringen bevidst – og måske tilstøttet – talte om offentlige *besparelser* med regeringens planer for statens, amtskommunernes og kommunernes udgifter, selv om realiteten var den modsatte, nemlig for kommunernes vedkommende en realvækst på 2 pct. fra 80 til 81 og 1 pct. fra 81 til 82.

Efter nærværende forslag skal realvæksten både for amtskommunernes og kommunernes vedkommende være nul, hvilket i forhold til regeringens aftalte planer vil betyde et mindre forbrug på 1,0 mia. kr. i 1981, ca. 2,5 mia. kr. i 1982 og ca. 4,0 mia. kr. i 1983, 5,5 mia. kr. i 1984 (målt i 1980-priser), idet det forudsættes, at forbruget af likvide reserver begrænses til 500 mill. kr. for hvert af

årene 1982, 1983 og 1984.

Det skal endvidere nævnes, at indenrigsministeriet har beregnet en vækst i de kommunale budgetter på ca. 3,6 mia. kr. i 1981 som følge af befolkningsudviklingen m. v.

Med forslaget om nulvækst vil dette beløb også blive sparet, således at den samlede besparelse i 1981 incl. opdrift bliver 4,6 mia. kr. Ligeledes vil besparelsen incl. opdrift i de følgende år også blive større (jfr. det optrykte bilag).

Forudsætningen for en sådan nulvækst i den kommunale sektor er naturligvis, at amtskommuner og kommuner også får de nødvendige redskaber til at nedbringe deres udgifter. Dette forslag, som i øvrigt skal ses i sammenhæng med den anden del af venstres udgiftsreformforslag (forslag til folketingsbeslutning om budgetteringsrammer til nedbringelse af statens udgifter med mindst 11 pct. senest i 1983) samt forslaget til folketingsbeslutning om fremme af arbejdslyst og initiativ i det danske samfund, indeholder en samling af sådanne redskaber.

Vedrørende sidstnævnte forslag til folketingsbeslutning skal det anføres, at det indeholder forslag, der på to områder er af væsentlig interesse for den kommunale sektor. For det første drejer det sig om daginstitutionsområdet, hvor det foreslås, at man vender tilbage til betaling af en del af driftsudgifterne, som før vedtagelsen af loven om socialindkomst. Desuden sættes forældrebetalingen gradvis i vejret med mindre statslig refusion til følge. Dette giver ikke umiddelbart anledning til kommunale besparelser, men de afledede virkninger af en højere betaling – en mindre efterspørgsel efter daginstitutionspladser – vil kunne mærkes. Det skal kort nævnes, at børnetilskudsordningen samtidig foreslås omlagt, således at der lægges vægt på de første år, hvor pasningsudgifter m. v. er særligt store. For det andet drejer det sig om bistandsloven. I nærværende forslag er flere besparelsesforslag nævnt, men desuden indeholder det omtalte beslutningsforslag en begrænsning af den midlertidige kontanthjælp. Med de gældende refusionsregler vil det give kraftige besparelser i kommunerne.

Mange af de stillede besparelsesforslag er tilvejebragt på initiativ af amtskommunernes og kommunernes egne folk landet over og præsenteret gennem de såkaldte sparekataloger. Regeringen har hidtil kun anvendt disse mange ideer i et meget sparsomt omfang. Forslagsstillerne opfordrer hermed til, at en væsentlig del af dem nu gennemføres sammen med de supplerende forslag, som er nævnt i ovenstående.